Dosarul nr. 3-2592/23

HOTĂRÂRE
În numele Legii

21 ianuarie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediu Centru)
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Guzun Corneliu
Grefier Fedișin Adelina

examinând în ședință de judecată publică cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Vanica Petru către Consiliul pentru Egalitate, cu participarea terțului Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească privind anularea actului administrativ și obligarea la emiterea actului administrativ,

constată:

La data de 13.09.2023 reclamantul Vanica Petru a depus cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ către Consiliul pentru Egalitate, cu participarea terțului Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească privind anularea actului administrativ și obligarea la emiterea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat următoarele.

În fapt, la data de 17.03.2023 Vanica Petru a depus către Consiliul pentru egalitate plângere privind faptele de discriminare la care a fost supus la locul de muncă de către angajator. În plângerea sa Vanica Pentru s-a plâns că a fost supus discriminării sub formă de hărțuire și victimizare.

Indică că, prin Decizia nr. 44/23 din 10.08.2023 Consiliu a decis că faptele constatate nu reprezintă hărțuire în câmpul muncii pe criteriu de persoană nevaccinată și persoană restabilită.

Indică asupra faptului că, Consiliul la examinarea prezentei cauze în procedura administrativă a comis numeroase încălcări atât de ordin procedural cât și material, încălcări care au dus la adoptarea unei soliții totalmente greșite.

Referitor la încălcările de ordin procesual indică că, în prim rând, Consiliul a examinat doar parțial Plângerea depusă de Vanca Petru. Reclamantul în plângerea sa a invocat că a fost discriminat sub două forme, și anume: hărțuirea și

victimizarea, însă în decizia sa Consiliul s-a referit exclusiv la capătul de cerere ce se referă la hărțuirea la locul de muncă, ignorând în totalitate capătul de cerere ce se referea la discriminare prin victimizare. Mai mult ca atât, însăși din textul deciziei contestate rezultă că obiectul de examinare a fost „Pretinsa hărțuire în câmpul muncii pe criteriu de persoană nevaccinată și persoană restabilită".

Așadar, constată că Consiliul nu a examinat toate argumentele și toate capetele de Plângere, aceasta se echivalează cu faptul că nu a fost auzit de către Consiliu.

Totodată, omisiunea Consiliului de a motiva acest argument al reclamantului reprezintă încălcarea art. 6 § 1 al CEDO, prin prisma motivării hotărârilor judecătorești. În acest sens înalta Curte de la Strasbourg a statuat că Garanții implicite ale art. 6 § 1 includ obligația de a motiva hotărârile judecătorești (H. împotriva Belgiei, pct. 53). O decizie motivată permite părților să demonstreze a fost audiată în mod real cauza lor.

În continuare menționează că, o altă încălcare, comisă de Consiliu se referă la încălcarea dreptului de apărare a lui Vanica Petru. Așadar, în cadrul ședinței publice din data de 23.05.2023 Vanica Petru a solicitat Consiliului să amâne ședința de audiere, informând că Avocatul Coban Igor care-l reprezintă este în imposibilitate de a se prezenta. Motivul imposibilității de a se prezenta a constat în faptul că copilul minor de 5 ani a Avocatului Coban Igor, în dimineața zilei de 23.05.2023 a avut probleme de sănătate și anume reclamând inflamarea gingiei și dureri insuportabile.

Prin urmare Avocatul Coban Igor fiind nevoit să se deplaseze de urgență la un medic.

Toate aceste circumstanțe au fost expuse de către Vanica Petru în cadrul ședinței din data de 23.05.2023, solicitând de a fi amânată ședința de audiere. Însă Consiliu a rămas indiferent față de această problemă. Prin aceasta, Consiliul i-a încălcat dreptul lui Vanica Petru la apărare.

Susține în acest sens că, potrivit pct. 58 al Regulamentului de activitate al Consiliul pentru egalitate adoptat prin Legea nr. 298/2012, în procesul de examinare a plângerii, părțile au dreptul să fie reprezentate în condițiile art. 46 din Codul administrativ nr. 116/2018. Totodată, pct. 54^1 al aceluiași act normativ, ca cererea motivată a uneia dintre părți, Consiliul poate dispune amânarea audierii. Așadar, din coroborarea normelor prenotate rezultă că petiționarul are dreptul să fie reprezentat de un avocat, iar în caz de necesitate, cum ar fi imposibilitatea avocatului de a se prezenta, Consiliul poate amâna audierile.

Mai mult ca atât, la data de 25.05.2023 Avocatul Coban Igor a depus către Consiliu o cerere prin care a solicitat să fie efectuată o ședință suplimentară pe cauza dată. Consiliul însă a ignorat această solicitare.

Totodată, constată că prin refuzul de a amâna ședința de audiere Consiliul a încălcat principiul egalității armelor. Ori prin aceasta Consiliul l-a lipsit pe Vanica Petru de asistență calificată din partea unui avocat, în coraport cu reprezentantul angajatorului care este de profesie jurist și deține cunoștințe speciale în domeniul dreptului. Astfel, constată că Consiliul l-a plasat pe Vanica pentru într-o postură defavorabilă și dezavantajată față de oponenți.

În altă ordine de idei susține că, pentru a determina încălcările de ordin material comise de Consiliu este necesar, din start de a fi expuse faptele discriminatorii la care a fost supus Vanica Petru.

Astfel, menționează că Vanica Petru este angajat la Substația Medicală Urgentă Centru în calitate de șofer ambulanță cu durata deplină a timpului de muncă la data de 25.07.2016 prin Ordinul nr. 548/3-p din 21.07.2016, în baza contractului individual de muncă nr. *****

Susține că, în toată perioada sa de activitate, Vanica Petru nu a admis nici o încălcare, îndeplinind atribuțiile sale de serviciu cu diligență și responsabilitate, acestuia nefiindu-i aplicate vreodată sancțiuni disciplinare, până în anul 2021. Acesta era mereu receptiv la solicitările angajatorului, la necesitate înlocuia colegii bolnavi sau care nu se prezentau la serviciu din alte motive, lucra chiar și supra program și peste planificarea lunară - iar ca apreciere a calităților sale profesionale, la solicitarea medicilor, după primul an de lucru, a fost pus ca șofer pe echipajul de reanimare specializată. Totuși, atmosfera de la locul de muncă a devenit mai tensionată în condițiile de pandemie, unde lucrătorii Substației Medicale Urgente Centru erau tot mai intensiv presați în scopul ca aceștia să se vaccineze. Vanica Petru a fost în rândurile celor ce au ezitat a-și administra vaccina, fiind preocupat de consecințele administrării acesteia pentru sănătatea sa. Fiind presat de angajator să scrie cereri despre motivele refuzului de a se vaccina. Drept urmare, administrația Substației Medicale Urgente Centru a inițiat tentative de a-l determina pe Vanica Petru să demisioneze, ceea ce a eșuat, ca într-un final să-i inventeze motive pentru a-l concedia.

Astfel, prin Ordinul nr. 179/2-p din 25.06.2021 față de Vanica Petru s-a aplicat sancțiune disciplinară, sub formă de concediere în temeiul art. 206 alin.(l) și 86 alin.(l) lit. g) și lit. h) Codul muncii al RM.

Constatând că Ordinul nominalizat este ilegal, Vanica Petru a depus cerere de chemare în judecată prin care a solicitat anularea ordinului nominalizat. În cererea de chemare în judecată Vanica Petru printre altele a indicat că motivul concedierii este discriminarea sa, pe motiv că nu a dorit să se vaccineze.

Astfel indică că, prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 17.02.2023 s-a admis acțiunea depusă de Vanica Petru, s-a anulat Ordinul nr. 179/2-p din 25.06.20 și s-a dispus restabilirea lui Vanica Petru la locul de muncă.

După restabilirea la locul de muncă Vanica Petru a început a fi terorizat de reprezentanții angajatorului, fiind create obstacole ca acesta să-și execute normal atribuțiile de serviciu.

Așadar, Vanica Petru este supus de 4-5 ori pe zi măsurării tensiunii inclusiv la sfârșitul turei când trebuie să plece de la serviciu. Ceilalți șoferi fiind verificați doar o singură dată, la începutul turei.

Totodată, este de menționat faptul că reprezentanții angajatorului, truchează rezultatele verificării stabilind în mod arbitrar că la Vanica Petru indicii tensiunii arteriale depășește norma stabilită. Din aceste motive Vanica Petru este înlăturat la conducerea ambulanței.

O situație de acest fel a avut loc la data de 15.03.2023. Astfel, de dimineață la intrarea în tură petiționarului i-a fost verificată tensiunea arterială. Ulterior după amiază s-a apropiat felcerul Guțu Edgar, indicând că șeful Ion Rusu a solicitat să fie verificată iarăși tensiunea arterială petiționarului. După verificare felcerul Edgar a plecat repede către Rusu Ion, după care a fost chemat și petiționarul Ion i-a comunicat petiționarului că acesta nu poate să conducă ambulanța, deoarece are tensiunea arterială ridicată.

Totodată, menționează că Vanica Petru, la acel moment se simțea bine, nu avea disconfort sau alte simptome ale tensiunii ridicate. Ulterior, reprezentanții reclamatei au apelat la 112 pentru acordarea asistenței medicale. Adică, instituția care acordă asistență medicală urgentă a apelat la 112 pentru a solicita acordarea asistenței medicale urgente. A venit un medic care acordă asistență medicală urgentă pe nume L. Toderașcu, a verificat tensiunea arterială a petiționarului și a indicat că este 150/90, și a mai menționat că petiționarul are probleme cardiace, fiind necesară efectuarea ECO cardiografiei. Totodată, l-a transportat pe petiționar la IMSP SCM "Sfântul Arhanghel Mihail", unde petiționarul a trecut radiografia și i s-a verificat tensiunea arterială. În urma verificării s-a constatat că tensiunea arterială a petiționarului este de 120/80, totodată la petiționar, probleme cardiace nu s-au depistat.

Este de menționat că situație similară a avut loc și pe data de 13.03.2023. Tot a fost apelat 112 și s-a solicitat ajutorul medical de urgență, pentru ai putea oferi o pastilă pentru a scădea tensiunea arterială.

Totodată, este de menționat că la Vanica Petru tensiunea arterială este ridicată doar atunci când este măsurată de către reprezentanții reclamatului, în celelalte cazuri când este măsurată tensiunea arterială a petiționarului, aceasta este de 120/80. Ori înainte de restabilire la locul de muncă Vanica Petru a trecut controlul medical inclusiv și a tensiunii arteriale. La fel, după aceste incidente Vanica Petru a mai fost supus verificării medicale a tensiunii arteriale, fiind în jur de 120/80, ceea ce constituie o normalitate.

La fel, comunică că, angajatorul manifestă un comportament umilitor, degradant și ofensator în privința lui Vanica Petru. Una din situațiile menționate Vanica Petru a reușit să o înregistreze video. Motivul efectuării înregistrării video a fost faptul că L. Toderașcu nu dorea, la indicația șefului Rusu Ion să-i permită lui Vanica Petru să semneze pe actul medical întocmit de acesta în privința lui Vanica Petru. Din înregistrarea video (care s-a făcut cu acordul persoanei) rezultă un comportament umilitor a domnului L. Toderașcu .

Referitor la faptul hărțuirii indică că potrivit art. 2 al Legii nr. 121 din 25.05.2012 cu privire la asigurarea egalității, hărţuire este orice comportament nedorit care conduce la crearea unui mediu intimidant, ostil, degradant, umilitor sau ofensator, având drept scop sau efect lezarea demnității unei persoane pe baza criteriilor protejate, reale sau presupuse.

Menționează în acest sens că, reprezentanții conducerii reclamantului aplică față de Vanica Petru un comportament care conduce la un mediu intimidator, ostil și degradant.

Menționează în continuare că, comportamentul intimidator a existat până la concediere, fiind aplicat din cauza că petiționarul nu dorea să se vaccineze. Însă după restabilirea la locul de muncă comportamentul negativ al angajatorului s-a înrăutățit substanțial. Astfel faptul că, între petiționar și reclamant există un litigiu, și mai mult ca atât petiționarul a avut câștig de cauză în prima instanță, reprezintă motivul pentru care petiționarul este terorizat.

Prin urmare constată că, Vanica Petru a fost discriminat prin hărțuire pe criteriul de existență a litigiului. În acest sens menționează că, împiedicarea petiționarului de a-și îndeplini obligațiile de muncă în mod normal va influența și drepturile salariale ale petiționarului.

Referitor la faptul victimizării susține că potrivit art. 2 al Legii nr. 121 din 25.05.2012 cu privire la asigurarea egalității, victimizare este orice acțiune sau inacţiune soldată cu consecinţe adverse ca urmare a depunerii unei plângeri sau înaintării unei acţiuni în instanţa de judecată în scopul asigurării aplicării prevederilor prezentei legi sau în scopul furnizării unor informaţii, inclusiv a unor mărturii, care se referă la plângerea sau acțiunea înaintată de către o altă persoană.

După cum a menționat supra, în acțiunea de contestare a Ordinului nr. 179/2-p din 25.06.2021 de concediere, Vanica Petru a invocat că a fost discriminat de către angajator pe criteriu de nevaccinare.

Astfel după restabilirea lui Vanica Petru la locul de muncă, angajatorul prin toate mijloacele încearcă să-i creeze situații pentru a nu-l admite la locul de muncă, sau să-l determine să demisioneze. Ori prin acțiunile sale reclamatul îi îngrădește petiționarului posibilitatea de a-și exercita atribuțiile de serviciu.

În continuare susține că, însăși lipsa examinării plângerii sub aspectul victimizării reprezintă o încălcare esențială, care demonstrează arbitrariul cu care a examinat Consiliul Plângerea.

În ce privește faptele de hărțuire constată că Consiliul a efectuat o cercetare defectuoasă a materialelor cauzei, ignorând argumentele lui Vanica Petru, ceea ce a dus la emiterea unei soluții totalmente greșite.

Potrivit art. 7 alin. (2) lit. f) a Legii nr. 121 din 25.05.2012 cu privire la asigurarea egalității, se consideră discriminatorii acțiunile săvârșite pe baza criteriilor protejate, precum hărțuirea.

Așadar, nu rezistă criticii argumentul Consiliului plagiat din referința terțului precum că, Vanica Petru a fost supus măsurării tensiunii arteriale în baza Ordinului Ministerului Sănătății nr. 269 din 31.03.2014. Într-adevăr Ordinului nominalizat prevede necesitatea de măsurare a tensiunii, însă acest act nu prevede că la efectuarea respectivelor măsurări urmează a fi discriminate persoanele. Ori după cum rezultă din materialele cauzei doar Vanica Petru era supus măsurării tensiunii de mai multe ori. Și aceste măsurări se efectuau fără un temei, și fără necesitate. Altor persoane tensiunea arterială i se verifica o singură dată.

Mai mult ca atât, susține că după cum rezultă din materialele cauzei Vanica Petru avea tensiunea arterială ridicată doar atunci când aceasta era măsurată de către persoanele împuternicite ale angajatorului.

În aceeași ordine de idei, menționează că Consiliul nu a ținut cont de faptul că, reieșind din materialele cauzei rezultă cu certitudine faptul că la mai mulți șoferi a fost depistată tensiunea arterială peste normă, însă acești șoferi nu au fost hărțuiți asemeni lui Vanica Petru. Acești șoferi nu au fost transportați la IMSP SCM "Sfântul Arhanghel Mihail"

Oare toate acestea nu reprezintă acte de hărțuire, acte ce au drept scop crearea unui mediu intimidant, ostil, degradant, umilitor și ofensator, pentru a leza demnitatea lui Petru Vanica, pentru faptul că nu a fost de acord cu angajatorul, și a îndrăznit să conteste ordinul de concediere.

La fel atrage atenția asupra faptului că Consiliul nu s-a expus deloc asupra faptelor de hărțuire prevăzute în cererea de completare din data de 25.04.2023

Așadar constată că Consiliu a examinat arbitrar materialele cauzei precum și argumentele petiționarului.

Din cele menționate constată că, Consiliul selectiv a examinat atât materialele prezentate de părți cât și argumentele prezentate de către Vanica Petru. O astfel de abordare a și dus la soluția adoptată de Consiliu.

Solicită reclamantul în cererea de chemare în judecată: anularea deciziei Consiliului pentru egalitate nr. 44/23 din 10.08.2023;

A obliga Consiliu pentru egalitate să emită un act administrativ prin care să fie constatată discriminarea sub formă de hărțuire și victimizare a lui Vanica Petru de către Centrul Național de Asistență Medicală Urgență Prespitalicească;

Compensarea tuturor cheltuielilor de judecată.

În ședința de judecată, reclamantul Vanica Petru și reprezentantul acestuia avocatul Dionis Brînză au susținut integral cererea de chemare în judecată pe motivele de fapt și de drept indicate în aceasta.

Reprezentantul Consiliului pentru Egalitate în ședința de judecată nu s-a prezentat fiind citat în modul prevăzut de lege.

Totodată, prin referința depusă la 13 noiembrie 2023, Consiliului pentru Egalitate nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată, pe următoarele motive de fapt și de drept.

Indică pârâtul că, Consiliul a examinat revendicările reclamantului și menționează că, în baza art. 225 alin. (2) Cod administrativ, verificarea de către instanța de judecată a exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică (a) și-a exercitat dreptul discreționar; (b) a luat în considerare toate faptele relevante; (c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; (d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege. Iar în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (1) Cod administrativ, dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. Aliniatul (2) al aceluiași articol stipulează: exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

În acest sens, subliniază că prin emiterea unei decizii de neconstatare a discriminării, Consiliul și-a exercitat dreptul discreționar în limitele legale și conform scopului acordat prin lege. Or, Consiliul atrage atenția asupra prevederilor art. 13 alin. (1) din Legea nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității, în care este stipulat că procedura de constatare a existenței sau inexistenței faptei de discriminare se inițiază de membrii Consiliului din oficiu sau la cererea victimei, inclusiv la cererea persoanelor care au un interes legitim în combaterea discriminării și care reprezintă o persoană, un grup de persoane sau o comunitate împotriva căreia se presupune că a fost comisă fapta discriminatorie.

Totodată reține că potrivit pct. 61 din Regulamentul de activitate al Consiliului aprobat prin Legea nr. 298/2012 Consiliul soluționează plângerea prin adoptarea unei decizii. Astfel, prin decizia emisă pe cauza nr. 44/23 Consiliul a stabilit că faptele constatate nu reprezintă hărțuire în câmpul muncii pe criteriul de persoană nevaccinată și persoană restabilită. Deci, a acționat strict în conformitate cu prevederile legale și în limitele competenței.

Cât privește motivele de fapt și de drept pe care reclamantul își întemeiază acțiunea Consiliul comunică următoarele, în fapt, la data de 17 martie 2023, Consiliul a înregistrat plângerea depusă de avocatul Igor Coban în numele dlui Petru Vanica, fiind în acest sens demarată procedura administrativă pe marginea plângerii în cauză. Reprezentantul reclamantului a indicat că ultimul activează în calitate de șofer de ambulanță, în cadrul Substației Medicale Urgență Centru. Prin Ordinul nr. 179/2-p din 25 iunie 2021, față de reclamant s-a aplicat sancțiunea disciplinară, sub formă de concediere. Reclamantul a contestat ordinul sus numit în instanța de judecată. Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău, (sediul Centru) din 17 februarie 2023, s-a admis acțiunea depusă de reclamant și s-a anulat Ordinul de concediere nr. 179/2-p din 25 iunie 2021, fiind dispusă restabilirea acestuia la locul de muncă.

După restabilirea la locul de muncă, reclamantul susține că a început să fie hărțuit de către reprezentanții angajatorului, fiind create obstacole ca acesta să își execute în mod normal atribuțiile de serviciu.

Așadar, în mod special reclamantul a menționat că a fost supus de 4-5 ori pe zi măsurării tensiunii arteriale, ceilalți șoferi fiind verificați o singură dată, la începutul turei. Totodată, reclamantul a indicat că reprezentanții angajatorului au trucat rezultatele verificării stabilind în mod arbitrar că la reclamant au fost indici ai tensiunii arteriale depășite peste norma stabilită. Din aceste motive reclamantul a fost înlăturat de la conducerea ambulanței.

De asemenea, reclamantul a specificat că doar dânsul a fost verificat la plecare și întoarcere despre prezența personalului medical în cabina șoferului, ceilalți șoferi nu, ba chiar fiindu-le admisă această posibilitate. La predarea mașinii doar reclamantului i s-a făcut inscripția în jurnalul de bord despre prezentarea autovehiculului, cu scopul de a-l intimida să nu introducă după semnătura coordonatorului, date despre starea deplorabilă a auto ambulanței.

Toate acestea, în viziunea reclamantului, denotă comportamentul intimidant și negativ din partea terțului aplicat în privința sa, datorită faptului că reclamantul nu a dorit să se vaccineze.

Menționează în acest sens că, autoritatea pârâtă, examinând toate circumstanțele speței, analizând plenitudinea materialelor acumulate la dosar și audiind în contradictoriu argumentele părților, la data de 10 august 2023 a emis decizia pe cauza nr. 44/23, prin care a decis că faptele constatate nu reprezintă hărțuire în câmpul muncii pe criteriul de persoană nevaccinată și persoană restabilită.

Nefiind de acord cu decizia adoptată, reclamantul a contestat-o în instanța de judecată. Dat fiind faptul că în cererea de chemare în judecată au fost semnalate atât încălcări de procedură la emiterea actului administrativ, cât și ilegalitatea pe fond a deciziei, Consiliul se va expune separat pentru fiecare aspect invocat.

Astfel, referitor la pretinsele încălcări de procedură, și anume în partea ce tine de alegațiile reclamantului privind încălcarea dreptului său la apărare prin neadmiterea amânării ședinței de audieri, Consiliul notează că în conformitate cu pct. 54[1] din Regulamentul de activitate al Consiliului aprobat prin Legea nr. 298/2012, la cererea motivată a uneia dintre părți, Consiliul poate dispune amânarea audierii, dar numai o singură dată.

Atestă pârâtul din materialele dosarului, că până la data stabilită pentru ședința de audieri și în ziua audierilor nu a parvenit în adresa sa nici o cerere motivată de amânare, deci însoțită de probe confirmative în acest sens, care ar fi justificat dispunerea petrecerii audierilor la o altă dată. Prin urmare, raportând norma de drept citată mai sus la circumstanțele speței, Consiliul opinează că din conținutul prevederilor legale nu rezultă careva prescrieri imperative pentru autoritate, ci unele de recomandare, deci reprezintă discreția Consiliului de a amâna o ședință de audieri (și doar în prezența unei cereri motivate), dar nu obligația de a o face.

Subsecvent la cele menționate, aduce la cunoștință că cadrul normativ în vigoare, și anume pct. 58 din Regulamentul de activitate al Consiliului aprobat prin Legea nr. 298/2012 și art. 46 din Codul administrativ, acordă dreptul participanților la procedura administrativă de a fi reprezentați de o persoană împuternicită, aici din nou accentuează dreptul, facultatea de a mandata pe cineva pentru apărarea intereselor, și nu îndatorirea impusă de legiuitor la o asistență juridică calificată dat fiind complexitatea cauzei și domeniul de aplicare al acesteia.

Atrage atenția că în cauza supusă examinării în cadrul Consiliului ce a format obiectul dosarului administrativ nr. 44/23, la ședința de audieri nu s-a prezentat avocatul petiționarului (reclamantului), ultimul fiind însă prezent. Prin urmare, în ședința de audieri desfășurată la data de 23 mai 2023, Consiliul a desprins susținerea de către petiționarul Petru Vanica (reclamantul) a circumstanțelor reclamate, ce au fost expuse anterior în formă scrisă, cât și a completărilor care au fost făcute în timpul ședinței.

De asemenea, Consiliul remarcă că din plângerea depusă în fața Consiliului s-au reținut cu certitudine aspectele care au fost înaintate Consiliului spre examinare (regăsite la pct. 3.1 - 3.12 din decizie). Aceste împrejurări au permis Consiliului să stabilească toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și necesare pentru adoptarea unei decizii. Ținând cont de cele indicate. Consiliul nu a identificat întrunirea condițiilor obiective și justificate, care ar fi impus petrecerea unei ședințe suplimentare pe cauza nr. 44/23 cu participarea avocatului petiționarului (reclamantului).

Mai mult ca atât, Consiliul accentuează că potrivit pct. 54 din Regulamentul de activitate al Consiliului aprobat prin Legea nr. 298/2012, examinarea plângerii în cadrul ședinței de audieri poate avea loc și în lipsa părților. Luând în

considerație cele comunicate, Consiliul este de părere că a adus argumente suficiente și convingătoare pentru a combate alegația reclamantului referitoare la pretinsa încălcare a dreptului său la apărare în cadrul procedurii administrative. Or, acesta a participat personal la ședința de audieri, și-a susținut poziția în cadrul audierilor și a intervenit cu completări pe marginea plângerii diferite Consiliului spre examinare, deci și-a exercitat pe deplin dreptul la apărare.

Cât ține de invocarea în subsidiar de către reclamant a pretinsei încălcări a principiului egalității armelor prin neamânarea ședinței de audieri la care nu a participat avocatul său, fapt ce l-ar fi plasat astfel într-o postură defavorabilă față de oponent care ar deține cunoștințe în domeniul dreptului, Consiliul relevă că, principiul egalității armelor nu apare consacrat printr-o definiție rigidă în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, fiind în această situație în prezența unei garanții implicite a dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6 al Convenției. Deci, în lipsa unei definiții exprese, domeniile de aplicabilitate ale acestui principiu au fost modelate de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Astfel, în cauza Ruiz-Mateos vs. Spania, 23.06.1993, Curtea a stabilit violarea art. 6 din Convenție în situația care petiționarul nu a avut posibilitatea efectivă de a lua cunoștință cu depozițiile celeilalte părți, de a da răspuns și de a discuta cele invocate de cealaltă parte, fapt prin care a fost încălcată contradictorialitatea procesului și dreptul la judecată echitabilă. Judecarea echitabilă a unei cauze nu poate avea loc dacă părțile nu se bucură de „egalitatea de arme”, adică trebuie să se afle pe poziție de egalitate juridică în drepturi procedurale cu garanția că tribunalele naționale vor trata în mod legal pe justițiabili.

Așadar, egalitatea armelor semnifică tratarea în mod egal a părților numai de către tribunal (aici Consiliu), instanță chemată să soluționeze cauza dintre părți cu interese contrare. Egalitatea armelor nu își va găsi aplicabilitatea în raporturile între părți, în sensul între ele și nu va presupune niciodată un tratament egal în raporturile dintre acestea. Deci, garanția analizată permite aprecierea modului în care instanța înțelege să mențină „echilibrul” necesar desfășurării unui proces echitabil, în special în privința comunicării între părți a tuturor pieselor dosarului care vor servi la adoptarea deciziei sale. De aici se desprinde legătura strânsă a principiului egalității armelor cu principiul contradictorialității.

Raportând cele *supra* indicate la circumstanțele speței, Consiliul susține că a respectat cu strictețe egalitatea în drepturi procedurale ale părților pe tot parcursul procesului administrativ, tratându-le în mod echitabil.

În special, menționează că toate materialele prezentate de fiecare parte au fost expediate celeilalte, fiind puse în discuție și în cadrul ședinței de audieri.

Suplimentar, subliniază că cauza nr. 44/23 a fost soluționată în conformitate cu principiile eficienței și comprehensibilității procedurii administrative, stipulate

la art. 28 și 32 Cod administrativ, potrivit conținutului cărora procedura administrativă se realizează într-un mod simplu, iar comunicarea cu participanții are loc într-un limbaj clar și ușor de înțeles. Respectiv, este neîntemeiată invocarea plasării reclamantului într-o postură defavorabilă față de oponent din cauza faptului că nu ar deține cunoștințe în domeniul dreptului, or ședința de audieri, ca și întreg procesul de examinare a plângerii, a fost desfășurată într-o manieră accesibilă, în corespundere cu prevederile articolelor din Codul administrativ stipulate mai sus și pct. 53 lit. g) din Regulamentul de activitate al Consiliului, aprobat prin Legea nr. 298/2012.

În continuare referitor la critica reclamantului precum că Consiliul s-a expus la capătul de plângere privind hărțuirea la locul de muncă, ignorând pretențiile privitoare la victimizare, menționează că absolut toate relatările reclamantului din plângerea depusă în fața Consiliului, precum și probele anexate la aceasta, s-au referit în mod exclusiv la evenimentele petrecute după repunerea sa de către instanța de judecată în funcția deținută anterior concedierii. Consiliul reamintește că reclamantul a descris un șir de acțiuni întreprinse din partea angajatorului (reprezentanților acestuia) ulterior restabilirii sale la locul de muncă, acțiuni care ar fi condus în cele din urmă la crearea unui mediu intimidant și negativ față de reclamant, datorită faptului că nu a dorit să se vaccineze. Aceste circumstanțe nu au permis Consiliului decât să stabilească prezumția întrunirii în speță a elementelor constitutive ale hărțuirii în câmpul muncii.

Pârâtul precizează că pentru a institui prezumția hărțuirii, faptele invocate trebuie să caracterizeze cumulativ următoarele elemente: a) comportamentul nedorit; b) care a condus la crearea unui mediu intimidant, ostil, degradant, umilitor sau ofensator; c) scopul sau efectul comportamentului a fost să lezeze demnitatea; c) pe baza unui criteriu protejat.

Astfel, analizând alegațiile reclamantului, Consiliul pentru Egalitate a reținut drept comportament nedorit, în sensul noțiunii de hărțuire, următoarele acțiuni: efectuarea neîntemeiată a verificărilor tensiunii arteriale în scopul înlăturării petiționarului de la conducerea ambulanței; trucarea rezultatelor verificării tensiunii arteriale; verificarea la plecare și întoarcere existența personalului medical în cabina șoferului precum și efectuarea inscripțiilor în jurnalul de bord la predarea vehiculului. Consiliul a observat că reclamantul a menționat că acest comportament nedorit a fost generat de criteriul de persoană nevaccinată și persoană restabilită.

Totodată, Consiliul a admis că totalitatea acestor acțiuni ar putea crea un mediu intimidant și ostil reclamantului în desfășurarea procesului de muncă, urmând scopul să lezeze demnitatea acestuia.

Așadar, reieșind din descrierea amplă a circumstanțelor invocate de reclamant, Consiliul nu a reținut altceva decât că urmează să se pronunțe asupra

existenței faptei de hărțuire în câmpul muncii pe criteriul de persoană nevaccinată și persoană restabilită. Or, Consiliul atenționează că una și aceeași faptă nu poate fi încadrată concomitent în două sau mai multe forme de discriminare, aici: și hărțuire și victimizare.

Informează Consiliul pentru Egalitate că victimizarea reprezintă o formă distinctă de discriminare, presupunând survenirea consecințelor adverse ca urmare a depunerii unei plângeri sau înaintării unei acțiuni în instanța de judecată privind fapta de discriminare. Consiliul remarcă însă că obiectul acțiunii depuse de reclamant în instanța de judecată l-a constituit anularea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare, anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral.

Deci, constatarea faptului discriminării nicidecum nu s-a regăsit în obiectul acțiunii diferite justiției, circumstanță care în caz afirmativ i-ar fi permis Consiliului să se expună asupra victimizării, și nu a hărțuirii reclamantului. Și în această situație, o formă de discriminare ar fi exclus alta.

Cu referire la pretenția reclamantului precum că Consiliul a efectuat o cercetare defectuoasă a materialelor cauzei, ignorând argumentele sale, în particular privitoare la măsurarea tensiunii arteriale, comunică că aceasta nicidecum nu poate fi reținută, deoarece nu corespunde realității. Or, pct. 3.1 - 3.12 din decizie reflectă amănunțit alegațiile reclamantului supuse Consiliului spre examinare, circumstanță ce denotă că Consiliul a ținut cont la adoptarea decizie de toate faptele și argumentele care i-au fost acordate spre soluționare de către reclamant.

Cât ține nemijlocit de faptele reclamate în partea ce vizează efectuarea neîntemeiată a controalelor treziei și trucarea rezultatelor verificării tensiunii arteriale, Consiliul le-a supus analizei detaliate și a reținut că potrivit fișei de solicitare nr. 13836878 din data de 11 martie 2023 reclamantul a fost supus verificării tensiunii arteriale, rezultatele fiind 180/95 mmHg la brațul stâng și 180/95 mmHg la brațul drept.

Potrivit fișei de solicitare nr 13864448 din 15 martie 2023, reclamantul a fost supus verificării tensiunii arteriale, rezultatele fiind 155/95 mmHg la brațul stâng și 160/95 mmHg la brațul drept în context, Consiliul reamintește că controlul treziei, potrivit pct. 3 din Regulamentul cu privire la modul de organizare și efectuare a Controlului treziei aprobat prin Ordinul Ministerului Sănătăți nr. 269 din 31 martie 2014, constituie un complex de acțiuni cu caracter medical, efectuate în scopul prevenirii și evitării conducerii mijloacelor de transport de către conducătorii de vehicule în stare de ebrietate sau cu probleme de sănătate. În conformitate cu pct. 4. din Regulament controlul treziei se efectuează în mod obligatoriu în toate unitățile (persoane juridice) indiferent de forma juridică de organizare, care dețin

mijloace de transport de pasageri și/sau de mărfuri periculoase. Astfel, prin prisma aspectelor deplânse, Consiliul a constatat că reclamantul nu a prezentat materiale probatorii care ar convinge un observator obiectiv și imparțial, precum că acesta ar fi fost supus neîntemeiat și în mod intenționat controalelor suplimentare ale treziei, iar verificările efectuate în data de 11 martie 2023 și 15 martie 2023 au fost realizate la solicitare neveridicitatea acestora nefiind combătută cu probe pertinente și concludente.

Totodată, în ceea ce privește invocarea de către reclamant a faptului că Consiliul nu s-a expus asupra cererii sale de completare din data de 25 aprilie 2023, atenționează că această cerere se regăsește la materialele dosarului administrativ. Respectiv, doar examinând materialele acumulate la dosar și audiind în contradictoriu argumentele părților, Consiliul pentru Egalitate a ajuns la concluziile reflectate în decizia pe cauza nr. 44/23.

În final, Consiliul pentru Egalitate conchide că a examinat cauza sub toate aspectele, a elucidat toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, a aplicat legea materială ce guvernează raportul juridic, creând participanților la proces condiții obiective și echitabile pentru exercitarea drepturilor și obligațiunilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptul la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art. 6 al CEDO. În special, reieșind din prevederile art. 137 alin. (1) din Codul administrativ, potrivit căruia autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul, Consiliul și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege. Simplu dezacord al reclamantului cu actul administrativ emis de către Consiliu, nu este suficient și în măsură să conducă la admiterea acțiunii și anularea actului administrativ emis.

Instanța de judecată va reține că, la materialele cauzei este prezentă referința terțului Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească, prin care ultimul, solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Apreciind argumentele părților întru susținerea pretențiilor formulate și obiecțiilor înaintate și ținând cont de probatoriul administrat și legislația pertinentă, instanța de judecată consideră necesar de a respinge acțiunea reclamantului Vanica Petru ca fiind neîntemeiată, reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 189, alin. (1) Cod administrativ, *orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.*

Conform art. 206 alin.(1) lit. a) și b) Cod administrativ, *o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare).*

În conformitate cu prevederile art. 93 alin.(1) Cod administrativ, *fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția*.

Conform art. 22 din Codul administrativ, *autoritățile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.*

Potrivit normei art. 16 Cod administrativ, *dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.*

În corespundere cu art. 137 Cod administrativ, *în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar şi doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale.*

Conform art. 225 alin. (1) şi (2) Cod administrativ, *instanţa de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) şi-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) şi-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.*

Reieșind din materialele cauzei rezultă că, la data de 17.03.2023 Vanica Petru a depus către Consiliul pentru Egalitate plângere privind faptele de discriminare la care a fost supus la locul de muncă de către angajator (f.d.34-39 dosar administrativ).

Prin Decizia Consiliului pentru Egalitate nr. 44/23 din 10 august 2023, s-a decis: *„Faptele constatate nu reprezintă hărțuire în câmpul muncii pe criteriul de persoană nevaccinată și persoană restabilită. ”* (f.d.191-201 dosar administrativ).

Inițial instanța de judecată va reține că, potrivit art. art. 1 alin. (1) din Legea nr. 121 din 25.05.2012 cu privire la asigurarea egalității, *scopul prezentei legi este prevenirea și combaterea discriminării, precum și asigurarea egalității tuturor persoanelor aflate sub jurisdicția Republicii Moldova în sferele politică, economică, socială, culturală și alte sfere ale vieții, fără deosebire de rasă, culoare, origine națională, etnică și socială, statut social, cetățenie, limbă, religie sau convingeri, vârstă, sex, identitate de gen, statut matrimonial, orientare sexuală, dizabilitate, stare de sănătate, statut HIV, opinie, apartenență politică, avere, naştere sau orice alt criteriu.*

În continuare referitor la argumentele reclamantului precum că, Consiliul a examinat doar parțial plângerea depusă de reclamant, or, acesta în a invocat că a fost discriminat sub două forme, și anume hărțuire și victimizare. Însă în decizia s-a Consiliul s-a referit exclusiv la capătul de cerere ce se referă la hărțuirea la locul de muncă se va reține următoarele.

Conform art. 2 din Legea nr. 121 din 25.05.2012 cu privire la asigurarea egalității, *în sensul prezentei legi, termenii de mai jos au următoarele semnificaţii:*

discriminare – orice deosebire, excludere, restricție ori preferință în drepturi și libertăți, interese legitime și beneficii ale persoanei sau ale unui grup de persoane, precum și susținerea comportamentului discriminatoriu bazat pe criteriile protejate, reale sau presupuse, în afară de cazul în care acestea se justifică în mod obiectiv și rezonabil, printr-un scop legitim și dacă mijloacele de atingere a acelui scop sunt proporționale, adecvate și necesare;

***hărţuire** – orice comportament nedorit care conduce la crearea unui mediu intimidant, ostil, degradant, umilitor sau ofensator, avînd drept scop sau efect lezarea demnităţii unei persoane pe baza criteriilor protejate, reale sau presupuse;*

***victimizare** – orice acţiune sau inacţiune soldată cu consecinţe adverse ca urmare a depunerii unei plîngeri sau înaintării unei acţiuni în instanţa de judecată în scopul asigurării aplicării prevederilor prezentei legi sau în scopul furnizării unor informaţii, inclusiv a unor mărturii, care se referă la plîngerea sau acţiunea înaintată de către o altă persoană.*

Astfel instanța de judecată constată că, hărțuirea și victimizarea reprezintă două noțiuni distincte. În acest sens se va reține că, hărțuirea reprezintă un comportament nedorit care conduce la crearea unui mediu intimidant, ostil, degradant, umilitor sau ofensator, având drept scop sau efect lezarea demnității unei persoane pe baza criteriilor protejate, reale sau presupuse.

Iar victimizarea la rândul său presupune survenirea unor consecințe adverse ca **urmare a depunerii** unei plângeri sau înaintării **unei acţiuni în instanţa de judecată <u>în scopul asigurării aplicării prevederilor prezentei legi</u>** sau în scopul furnizării unor informaţii, inclusiv a unor mărturii, care se referă la plângerea sau acţiunea înaintată de către o altă persoană.

În acest sens instanța de judecată va reține că, obiectul acțiunii depuse de reclamant în instanța de judecată către IMSP Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească l-a constituit anularea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare, anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral (f.d.28 verso).

Respectiv, instanța constată că, cererea de chemare în judecată înaintată de reclamant către IMSP Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească **nu a avut ca obiect constatarea faptului discriminării**,

circumstanță care i-ar acorda posibilitatea Consiliului să se expună asupra **victimizării**, și nu a hărțuirii reclamantului.

Totodată instanța de judecată reține că, una și aceeași faptă nu poate fi privită atât prin prisma hărțuirii cât și a victimizării.

Prin urmare argumentele reclamantului în acest sens urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

Cu atât mai mult nu pot fi reținute alegațiile reclamantului precum că, omisiunea Consiliului de a se expune pe victimizare reprezintă o încălcare a art. 6 § 1 al CEDO, or. în jurisprudența sa Curtea stabilit că instanța de judecată nu este obligată să furnizeze un răspuns detaliat fiecărui argument invocat (Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos pct. 61).

În continuare referitor la argumentele reclamantului precum că, în speță a avut loc încălcarea dreptului la apărare a lui Vanica Petru instanța de judecată va menționa următoarele.

Potrivit art. 58 din Regulamentul de activitate al Consiliului pentru egalitate aprobat prin Legea nr. 298 din 21.12.2012 cu privire la activitatea Consiliului pentru egalitate, *în procesul de examinare a plângerii, părțile au dreptul să fie reprezentate în condițiile art. 46 din Codul administrativ nr. 116/2018.*

Potrivit art.46 Cod administrativ, *în procedura administrativă* ***participanții pot fi reprezentați de o persoană împuternicită****...*

Iar potrivit art. 54[1] din Regulamentul de activitate al Consiliului pentru egalitate aprobat prin Legea nr. 298 din 21.12.2012 cu privire la activitatea Consiliului pentru egalitate, *la cererea motivată a uneia dintre părți, Consiliul* ***poate*** *dispune amânarea audierii, dar numai o singură dată.*

Astfel instanța de judecată constată cu certitudine că, potrivit prevederilor legale precitate *supra* rezultă că, părțile în procedura de examinare a plângerii au dreptul să fie reprezentați de către avocați, iar la cererea motivată a uneia dintre părți, Consiliul poate dispune amânarea audierilor.

În acest sens se va reitera că, amânarea audierilor de către Consiliu pentru Egalitate reprezintă un drept al acestuia și nu o obligație.

Respectiv potrivit art. 16 Cod administrativ, *dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.*

Iar potrivit art. 225 alin. (1) şi (2) Cod administrativ, *instanţa de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) şi-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale*

dreptului discreționar; d) şi-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Prin urmare se atestă că, Consiliul pentru Egalitate în momentul respingerii cererii de amânare a ședinței pe motivul neprezentării avocatului petiționarului și a exercitat dreptul discreționar în limitele legale și conform scopului acordat prin lege.

Or, după cum rezultă și din explicațiile autorității pârâte, reclamantul a participat personal la ședința de audieri, și-a susținut poziția în cadrul audierilor și a intervenit cu completări pe marginea plângerii diferite Consiliului spre examinare.

Respectiv la acest capitol instanța de judecată nu constată încălcarea dreptului la apărare reclamantului la etapa desfășurării procedurii administrative.

În continuare referitor la argumentele reclamantului precum că, autoritatea pârâtă a efectuat o cercetare defectuoasă a materialelor cauzei ignorând argumentele lui Vanica Petru referitoare la măsurarea tensiunii arteriale, instanța de judecată le va respinge. Or, în conținutul actului administrativ contestat și anume în pct. 5.12 din Decizie se conține cercetarea argumentelor reclamantului referitoare la controlul treziei (f.d.192).

Reieșind din aceste considerente instanța, consideră necesar de a respinge argumentele invocate de reclamant, din considerentul că sunt nefondate, și lipsite de temei juridic, or reclamantul nu a prezentat careva argumente plauzibile în favoarea sa.

Coroborând normele legal citate cu circumstanţele speţei, instanţa deduce, că activitatea administrativă efectuată de către Consiliului pentru egalitate este una legală şi întemeiată. Or, autoritatea publică la soluţionarea speţei a cercetat complet şi multiaspectual circumstanţele şi autoritatea în limita competenţei, a emis un act administrativ, prin care şi-a realizat scopul său legal.

În acest context, instanţa de judecată, conchide că încălcările revendicate prin prezenta acţiune, nu îşi găsesc confirmare prin prisma cadrului normativ în vigoare la data desfăşurării activităţii administrative, prin urmare argumentele părţii reclamante în acest sens sunt lipsite de suport juridic.

Astfel, analizând normele legale citate mai sus în coraport cu circumstanţele de fapt ale speţei şi materialul probatoriu administrat, instanţa conchide că, nu a constatat admiterea a careva abateri la emiterea deciziei Consiliului pentru egalitate nr. 44/23 din 10.08.2023, ceea ce în consecinţă constituie temei de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de Vanica Petru, ca fiind neîntemeiată.

Corespunzător, ținând cont de respingerea ca fiind neîntemeiate a pretențiilor de anulare a deciziei Consiliului pentru egalitate nr. 44/23 din 10.08.2023, instanța de judecată va respinge, subsecvent, și cerințele privind obligarea Consiliului pentru egalitate să emită un act administrativ prin care să fie constatată

discriminarea sub formă de hărțuire și victimizare a lui Vanica Petru de către Centrul Național de Asistență Medicală Urgență Prespitalicească și Compensarea tuturor cheltuielilor de judecată.

Conform art. 224 alin.1) lit. f) Cod administrativ, *examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).*

În conformitate cu art. 224 alin.(1) lit. f) Cod administrativ, instanța de judecată,

hotărăște:

Cererea de chemare în judecată depusă de Vanica Petru către Consiliul pentru Egalitate, cu participarea terțului Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă Prespitalicească privind anularea actului administrativ și obligarea la emiterea actului administrativ, se respinge, ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediu Râșcani).

Motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată.

Președintele ședinței,
Judecător Guzun Corneliu